

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 97.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g01-shoot-d1e23589.pdf> (tilgået 20. juni 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Algreen-Ussing:

Forsamlingen vil vistnok ikke antage, at det Spørgsmål, hvorom de seneste Forhandlinger væsenligst have dreiet sig, nemlig om Talerne skulle holdes fra en Talerstol eller ikke, skulde være undgået Comiteens Opmærksomhed. Det har tvertimod været Gjenstand for en omhyggelig Overveielse i Comiteen, men man er kommen til det Resultat, som indeholdes i Udkastet, at Enhver helst bør tale fra sin Plads. Besvarelsen af det Spørgsmål, om Talerne i store Forsamlinger bør tale fra en særegen, dertil bestemt Plads, afhænger væsentlig af Forsamlingens Størrelse og andre locale Omstændigheder. Det har ganske vist i talrige Forsamlinger sine Fordele, at der tales fra et ophøiet Sted, omtrent midt i Salen, idet det derved bliver lettere at følge Forhandlingerne, når Medlemmerne ikke trættes ved formeget at skulle anspænde deres Kræfter for at høre, hvad der siges fra forskjellige Sider af Salen, — hvilket navnlig for dem, der høre mindre godt, af hvilke der altid i store Forsamlinger ville være flere, ikke er noget uvæsentligt —, og de Talere som have svage Stemmer, ikke skulle nødsages til at anstrenge sig altfor meget for at blive hørte, hvilket for ældre Mænd, hvoraf der naturligviis ville være endeel i enhver Forsamling, ei er uvigtigt. Ordenen kan dernæst også lettere overholdes fra Præsidentens Side, og utilbørlige Afbrydelser, som ellers let finde Sted fra Pladserne, forhindres, og Nødvendigheden af at skulle bestige en Talerstol vil vel også bidrage Sit til at forhindre dem, der kunde være fristede til at fremsætte intetsigende og overslødige Bemærkninger, fra at fremkomme med disse; thi, som en Forfatter med Føie har sagt, det bliver latterligt at drage Opmærksomheden hen på sig, når man Intet har at sige, der er Opmærksomhed værd. Hvad den Indvending angår, at en Talerstol vilde foranledige Tidsspilde, når man, hvor man blot havde at give et ubetydeligt Svar eller en kort Erklæring, skulde være nødsaget til at bestige denne, da er dette Noget, der er fjernet i alle Forsamlingers Forretningsreglementer derved, at Præsidenten kan tillade et Medlem at tale fra sin Plads. Forsamlingen må dog ikke troe, at jeg, ved hvad jeg har fremført, har til Hensigt at tale for Anbringelsen af en Tribune; det er tvertimod min Overbeviisning, at det Rigtigste er, at ethvert Medlem taler fra sin Plads, således som det finder Sted i det engelske Underhuus, således som det skeer i Norge og også hidtil har været Tilfældet hos os, og som det i sig er det Simpleste og Naturligste. Det er ikke usandsynligt, at den Omstændighed, at man be-